

BOB JÓZSEF

szoba mű-hely pince

BOB IÓZSEF

szoba mű-hely pince

A

Magma kétszintes, L alaprajzú térbeosztásából indultam ki. A fokozatosan körvonalazódó - képzelt útvonalat követő - térinstallálás erre épült. Egy mentális teret alakítottam ki, melyen előrehaladva a látogatók rekonstruálhatják a kiállítás címébe is belefoglalt „szoba”, „mű-hely” és „pince” elme-történeseit.

Ezek a terek sokkal inkább utalnak valami másra, mint kifejeznek; az esztétika világán túli, azon kívül eső kapcsolatokra. Erre még visszatérek.

Az otthonról hozott anyagomat az intézet és Kispiék tárgyaival, anyagaival kiegészítve, nekifogtunk a tér-építésnek. Kispivel (Kispál Attilával) az „ágyat” csináltuk meg. Bajival (Vetró Barnabással) válogattunk a raktárból ezt-azt, ezután ő installálta a fotókat, „Kali Szabolcs Polcát”, majd az egymásra kerülő vásznakat a „mű-helyben”, utána beállította a fényeket. Cinka (Kispál Ágnes-Evelin) az otthonról hozott női- és férfi ruha-, illetve cipő-készletüknek darabjaival felinstallálta a két, „ágy” körüli széksort, majd a papírósvényt látta el lufikkal, melyeket a kedvesem sms-eivel írt tele. Kispi a sátorba kerülő filmet, kérésemre, rövidebbre vágta, ő rendezte a videót és a vetítést. Segített az „ágy” véglegesítésében is. Baji becipelt egy kölcsönzött fűtőtestet. Kusztos Enikő és testvére, Attila kölcsönadták a kiállítás idejére Kali Szabolcs grafikáit. Attila segített a sátor-állításban Kispinek, majd kérésére felesége Kinga hozott egy kis hangszórót az egyik filmhez. Cinka tömegzajt keresett a „pince” középső teréhez, és még hosszasan sorolhatnám az előkészületek történeseit, változásait.

Az ajtón belépve, a „szobában” baloldalt a „Kali Szabolcs Polcán” elhelyezett hihetetlenül árnyalt, végletesen leegyszerűsített lélek-tájak láthatók. A szemben lévő falon szobámról készült fotók sorakoznak. A „szoba” másik felét a padlón szétterülő kocsireklámra ráinstallált, gyomnövényekből kiképezett „ágy” tölti ki a fotókön is megjelenő ágytámlával. Körülötte, baloldalt hosszú széksor levetett női ruhákkal, cipőkkel, harisnyákkal. Jobboldalt ugyanez, férfiruhákkal, cipőkkel, zoknikkal.

Innen átsétálva, a „mű-helyben” festmények, vásznak, vázlatok, szétdobált fiókok tartalmaikkal együtt, leterített nagy szürke műanyagfólia, rajta szék, improvizált asztal, felcsavart festmények. Ez a felső szint.

A lépcsőkön lesétálva a három részre tagolódó „pince” sötétlik. Az elsőben egy közvetlenül a lekapart falra vetített végtelenített filmen előre-hátra himbálózó fiú látható. A cementre kiterített papírósvény innen indul, majd a két szélsőt összekapcsoló üres téren keresztül - melyen tömegmorájának zaja kíséri át - bevezet a legbelső rekesz közepén felszerelt régi, kétszemélyes sátor belsejébe, ahol egy romokban heverő, poros színházi díszlet makettjének hátterében, monitoron a „Láthatatlan Beteg” két félcipője és térdmagaságig befáslizott lábszára úszik a Szent Anna-tó vizén. A három termet összekötő papírósvény egy szálloda néhai belső díszítését képező politúrozott kereteikből tevődik össze, melyek mindegyikén két merített papír feszül szorosan egymás mellett. Száradás után a lapok között Lucio Fontana késsel felhasított kép-felületeire (*tagli*) emlékeztető rés keletkezett. A részekbe - melyek Fontananál koncept indíttatású térmegnyitásként értelmezhetők - beékelt lufikra kedvesem 2008-ban nekem küldött sms-ei vannak felírva, közvetlenül a sátor mögött pálcára feltűzött lufin a „Wall Street 2008” felirat olvasható. A hátsó falon ugyanazt a lányarcot mutató mozdulatlan és mozgó vetítés. A képsor egy zimankós március eleji vasárnapon filmezett utcai performanszem befejező része: a „Bulevárd” nevű sétányon,

kezében gözölő krumplilevessel lesétáló meztelen lány piruló arca a levesgőzbe olvadó hópelyhekkel. Balra fordulva, a szobám falairól és plafonjáról készült film, képei között időnként megjelenő szövegekkel, összeolvasva: önarckép... mint... felszarvazott... fűtőtest, egy fehér fűtőtestre kivetítve.

A megnyitót Kali Szabolcs (1971-2000) marosvásárhelyi kiállításán már elhangzott, munkásságának fontosságát hangsúlyozó felolvasással kezdtem. Kali Szabolcs aszkétikus, saját személyén átszűrte - az erdélyi egzisztenciából táplálkozó – hiteles erdélyi művészetet hozott létre.

A Magma kiállítóterében létrejött kétszintes mentális-térben emlékeimet, lakóteremet, személyes történetemet problematizáló elme-történetek rekonstrukcióján keresztül a néző, saját és kollektív mentális-terébe is belépve, végigkövetheti a történelem, a kultúra, a személyes emlékezet meghatározta elme-történetek mintázatát.

A „szobában”, vagyis a nagyteremben a belső esemény, mint tisztulási-rítus élhető meg Kali Szabolcs „tekintete” által közvetítve. Ez volt a szándékom, de mindenki a maga tapasztalásait vetíti rá a látványra, a bejárt és egymásba kapcsolódó elme-terekre. A „szoba”, a „mű-hely” és a „pince” csakis mentális átjárhatóságukon keresztül válhat értelmezhetővé, hiszen külön-külön egymásnak idegenekként mutatkoznak, ezt még hangsúlyozza is a különböző terekben különböző médiumok használata. A néző tudatában állhat össze a gyógyulást beindító, a bent és kint, a privát- és köztér kommunikálásának lehetősége.

A „mű-hely” is ebben az összefüggésben tudatosítható: ha az alatta levő „pince-rekeszben” vetített előre-hátra himbálózó fiú alakját mentálisan „rávetítjük” a felső szintet jellemző, hagyomány és modern köztes-terében szimultán létező polarizációra.

A „pince” két szélső terét összekötő papír-ösvény a felső szint „mű-helye” és „szobája” között teremt kapcsolatot a kedvesem 2008-ban küldözgetett sms-ei és a Wall Street-i válságindító események kontextusában. A kétszemélyes sátor a benne és mögötte lévő „történeteivel”, a felső szint „ágyával” és annak környezetével is kommunikál. Egzisztenciálisan is.

A közvetlenül megélt tapasztalatoknak a kollektív- és kulturális-émlékezet, illetve mentális-térre szerveződése, ennek a folyamatnak a tudatosíthatósága, illetve az ezen folyamatokban bekövetkező torzulásokra reflektálás lehetősége mentális jármű létrehozása során; ezek voltak a prioritásaim.

A képnek nem az a szerepe, hogy világossá tegyen, hanem nyersanyagként feldolgozásra vár. A dolgok csökkentett jelentését a néző egészíti ki. A művészet és az élet egymáshoz közelítése, olyan situációk megépítése, amelyek a nézőket, az érzékelésen túl, intellektuálisan és érzelmileg megszólító terekben a különböző művészeti kategóriák határvonalait összemossák, átlépést képezve az esztétikai és az erkölcsi valóság között, melyben keveredik a jelen, a fantázia, az itt - és ottlét, a szokás, a halál és erosz, melyben a néző jelek és nem jelek között sétálva, egy különleges olvasási formát gyakorol, vetítések, tárgyak, festmények mesélik el történeteiket az elhaladó mellett.

Bob József

Am pornit de la spațiul în formă de L pe două niveluri ale Spațiului Magma. Instalarea spațiului, care s-a conturat gradual urmând un traseu imaginar se bazează pe acesta. Am construit un spațiu mental, în care vizitatorii, în timp ce înaintează, pot reconstrui întâmplările din „cameră”, „atelier” și „pivniță”, incluse și în titlu. Aceste spații se referă mai degrabă la un anumit altundeva, decât exprimă ceva. La relații de dincolo de lumea estetică, din afara ei. Mai revin la această temă.

Cu materialele mele aduse de acasă completate cu obiectele, materialele instituției și ale lui Kispi, am început construcția spațiului. Împreună cu Kispi (Attila Kispál) am realizat „patul”. Cu Baji (Barnabás Vetró) am ales câte ceva din depozit, după care el a instalat fotografiile, „Raftul lui Szabolcs Kali”, pânzele suprapuse din „atelier”, iar la urmă a reglat luminile. Cinka (Ágnes-Evelin Kispál) din hainele pentru femei și pentru bărbați aduse de acasă a instalat cele două rânduri de scaune de lângă „pat”, după care a dispus cărarea de hârtie cu baloane, pe care le-a inscripționat cu sms-urile iubitei mele. La cererea mea, Kispi a scurtat filmul, care urma să fie proiectat în cort, el s-a ocupat de video și de proiectie. A ajutat și la definitivarea „patului”. Baji a cărat la fața locului un calorifer împrumutat. Enikő Kusztos și fratele ei, Attila ne-au împrumutat pe durata expoziției graficile lui Szabolcs Kali. Attila l-a ajutat pe Kispi la instalarea cortului, iar la cererea sa, soția sa Kinga a adus un mic difuzor pentru unul dintre filme. Cinka a căutat zgomotul mulțimii pentru spațiul central al „pivniței”, și așa putea continua îndelung întâmplările, schimbările de la pregătiri.

Intrând prin ușă, în „cameră” la stânga se află „Raftul lui Szabolcs Kali” cu peisajele sufletului uman incredibil de nuanțate, simplificate la extrem. Pe peretele de vizavi sunt înșiruite fotografiile reprezentând camera mea. Partea cealaltă a „camerei” ocupată de „patul” format din buruieni instalată pe o reclamă de mașină întinsă pe podea, împreună cu capul de pat, care se vede și în fotografii. În jurul acestuia, în stânga un șir lung de scaune, cu haine, pantofi, ciorapi pentru femei. În dreapta la fel, dar cu haine, pantofi, ciorapi pentru bărbați.

Mergând mai departe, în „atelier”: tablouri, pânze, schițe, sertare de-a valma împreună cu conținutul lor, o folie de plastic mare, gri, întinsă pe podea, pe aceasta scaun, masă improvizată. Acesta este nivelul superior.

Pășind în jos pe scări, urmează întinericul „pivniței” divizată în trei încăperi. În prima, filmul meu în buclă infinită, proiectat direct pe peretele răzuit, înfățișând un băiat, care se leagănă în față și în spate. De aici pornește cărarea de hârtie întinsă pe ciment, care duce prin încăperea centrală goală, unde ne însoțește murmurul mulțimii în interiorul unui vechi cort pentru două persoane, instalat în mijlocul ultimei încăperi, unde pe fundalul machetei prăfuite și ruinate ale unui decor de teatru, pe un monitor se văd cei doi pantofi și gambele bandajate până la genunchi ale „Bolnavului Invizibil” plutind pe apa lacului Sfânta Ana. Cărarea de hârtie, care leagă cele trei încăperi, este formată din cadrele lustruite ale decorației interioare de odinioară ale unui hotel, pe fiecare dintre acestea sunt întinse câte două coli de hârtie executată manual, strâns apropiate una de alta. După uscare, între coli s-a format o deschizătură, care amintește de suprafețele tablourilor tăiate cu cuțitul ale lui Lucio Fontana (*tagli*). În deschizături care sunt interpretate la Fontana ca deschideri ale spațiului de origine conceptuală sunt intercalate baloane, care au inscripționate sms-urile iubitei mele scrise în 2008. În spatele cortului, pe un balon agățat de un băț se citește inscripția „Wall Street 2008”. Pe peretele din spate o proiectie dinamică și una statică, reprezentând aceeași față a unei fete. Succesiunea de imagini este finalul unui performance de stradă, pe

care l-am realizat într-o duminică glacială de început de martie, pe aleea numită „Bulevard”, o față goală pășește cu ciorba de cartofi aburind, fața ei roșind cu fulgii de zăpadă topindu-se printre aburi. Spre stânga un film despre pereții și plafonul camerei mele, cu texte, care apar din când în când printre imagini, citite împreună: autoportret... ca un... calorifer... în-cornorat, proiectat pe un calorifer alb.

Am început vernisajul citind un text, pe care l-am mai prezentat la expoziția lui Szabolcs Kali (1971-2000) din Tg. Mureș, în care am arătat importanța operei sale. Szabolcs Kali a creat o artă transilvană autentică, ascetică, filtrată prin propria personalitate hrănită din existența transilvană.

În spațiul mental pe două niveluri creat în Spațiul Magma, prin reconstrucția amintirilor mele, ale locului în care trăiesc, ale evenimentelor mentale, care problematizează istoria mea personală, vizitatorul, accesând și propriul său spațiu mental și cel colectiv, poate urmări tiparele evenimentelor mentale definite de istorie, cultură, de memoria personală.

În „cameră”, adică în sala mare, avem experiența evenimentului interior, ca rit de purificare, prin intermediul „privirii” lui Szabolcs Kali. Aceasta mi-a fost intenția, dar fiecare își proiectează propriile experiențe asupra a ceea ce vede, a spațiilor mentale interconectate, prin care umblă. „Camera”, „atelierul”, și „pivnița” pot deveni interpretabile doar prin interconectarea lor, fiindcă luate separat apar ca străine una față de alta, acest lucru este accentuat de utilizarea mediilor diferite în cadrul diferitelor spații. În conștiința privitorului se poate coagula posibilitatea comunicării dintre interior și exterior, spațiul privat și public, ca un început al însănătoșirii.

Și „atelierul” poate fi conștientizat în această relație: dacă proiectăm mental imaginea băiatului legănându-se înainte și înapoi din „încăperea de pivniță”, aflată dedesubt, asupra polarizării existând simultan în spațiul intermediar dintre tradiție și modern, care caracterizează nivelul de sus.

Cărarea de hârtie, care leagă spațiile din extremitățile „pivniței” face legătura dintre „atelierul” și „camera” nivelului superior, în contextul sms-urilor trimise de iubita mea în 2008 și evenimentele de pe Wall Street, care au inițiat criza. Cortul pentru două persoane, cu „evenimentele” din interiorul și din spatele lui, comunică cu patul și mediul său de pe nivelul superior. Chiar și în mod existențial.

Organizarea experiențelor trăite în mod nemijlocit într-o memorie colectivă și culturală, și respectiv în spațiu mental, posibilitatea conștientizării acestor procese, respectiv posibilitatea reflectării asupra distorsiunilor, care apar în aceste procese, pe parcursul realizării unui vehicul mental; acestea mi-au fost prioritățile.

Rolul imaginii nu este, să aducă claritate, ci așteaptă ca materie primă, să fie prelucrată. Sensul diminuat al lucrurilor este completat de privitor. Apropierea artei de viață, construirea unor situații, care în spații, ce se adresează privitorului nu numai la nivel perceptiv, dar și intelectual și emoțional, care contopesc limitele dintre diferitele categorii artistice, creând trecerea dintre realitatea estetică și cea etică, în care se amestecă prezentul, fantezia, existența de aici și de dincolo, obișnuința, moartea și erosul, unde privitorul plimbându-se printre semne și non-semne exersează un mod de citire special, proiecțiile, obiectele, tablourile își povestesc trecătorului întâmplările.

József Bob

M

y starting point was the two-level, L-shaped space division of the Magma. The space installation taking shape gradually following an imaginary route was based on this. I created a mental space; while moving through it the visitors could reconstruct the mental events of the "room", the "studio" and the "basement", also included in the title of the exhibition. These spaces allude to somewhere else rather than expressing something; they allude to relations beyond, outside the realm of aesthetics. I will return to this.

Complementing my material brought from home with the objects and materials belonging to the institution and to Kispi, we started building the space. Together with Kispi (Attila Kispál) we made the "bed". Together with Baji (Barnabás Vetró) we selected some things from the depository, then he installed the photos, "Szabolcs Kali's Shelf", then the canvases superimposed on each other in the "studio", then he set the lights. With pieces of woman's and man's clothes and shoes brought from home, Cinka (Ágnes-Evelin Kispál) installed the two rows of chairs around the "bed", then she provided the paper path with balloons on which she wrote the sms messages of my love. At my request, Kispi cut shorter the film that was to be placed in the tent, he dealt with the video and the projection. He also helped to finalize the "bed". Baji brought a borrowed heater. Enikő Kuszto and her brother, Attila lent Szabolcs Kali's graphics for the time of the exhibition. Attila helped Kispi to set up the tent, then at his request, his wife, Kinga brought a small loudspeaker for one of the films. Cinka looked for some crowd noise for the middle part of the "basement" – I could continue at length the happenings and changes of the preparations.

Entering through the door, on the left in the "room" incredibly nuanced and extremely simplified soul-landscapes can be seen, placed on "Szabolcs Kali's Shelf". On the opposite wall photos of my room can be seen. The other part of the "room" is formed by the "bed" made of weeds installed on the car advertisement spreading on the floor, with the headboard also appearing on the photos. Around it, on the left, there is a long row of chairs with woman's clothes, shoes and stockings taken off. On the right the same, with man's clothes, shoes and socks. Walking from there to the "studio", paintings, canvases, sketches, scattered drawers together with their contents, a big grey plastic foil laid down, on it a chair, an improvised table, rolled-up paintings. This is the upper level.

Walking down the stairs, the dark "basement" can be found, divided into three parts. In the first room, in the continuous film projected directly onto the scraped wall, a boy swinging back and forth can be seen. The paper path laid on the cement starts from here, then through the empty space connecting the two ends accompanied by the noise of the rumbling crowd it leads into the interior of the old double tent set up in the centre of the innermost chamber, where in the background of the scale model of a dusty theatre setting in ruins, on the screen, two pieces of shoes and the legs bandaged up to the knees of the "Invisible Patient" are floating on the water of Lake Saint Ann. The paper path connecting the three rooms is made up of the polished frames constituting the former inner decoration of a hotel; on each of them two pieces of handmade paper are tightly next to each other. After drying a slit was formed between the pages, reminding of Lucio Fontana's image surfaces slit with knife (*tagli*). Onto the balloons placed into the slits which at Fontana can be interpreted as a concept – driven space opening the sms messages of my love sent to me in 2008 are written. Behind the tent, immediately next to it, on a balloon placed onto a stick, the inscription "Wall Street 2008" can be read. On the back wall the same girl's face is projected, motionless and in motion. The series of images are the final part of a street performance of mine

filmed on a wintry early-March Sunday: the blushing face of the naked girl walking down the alley called "Bulevard" with steaming potato soup in her hand, with the snowflakes melting into the soup steam. Turning to the left, the film on my room's walls and ceiling can be seen, with texts appearing among the images from time to time, read together: self-portrait... as... cuckold... heater, projected onto a white heater.

I started the opening with the lecture already presented at Szabolcs Kali's (1971-2000) exhibition from Tg. Mureş, emphasizing the importance of his artistic activity. Szabolcs Kali created an ascetic, authentic Transylvanian art, filtered through his own personality feeding from the Transylvanian existence.

In the two-level mental space created in the Magma exhibition space the viewer can follow, through the reconstruction of the mental happenings problematising my memories, living space, personal history and also stepping in his/her own and collective mental space, the pattern of mental occurrences determined by history, culture and personal memory.

In the "room", that is, in the great hall, the inner event can be experienced as a purification ritual mediated through Szabolcs Kali's "gaze". This was my intention, but everybody projects his/her own experiences onto the spectacle, onto the traversed and interconnected mind-spaces. The "room", the "studio" and the "basement" become interpretable only through their mental permeability, as separately they seem foreign to each other, which is also emphasized by the different media used in the different spaces. The possibility of communicating between the inside and the outside, the private and the public, which will start the healing process, will get shape in the viewer's consciousness.

The "studio" can also be conceived in this context: if we "project" the figure of the boy swinging back and forth down in the "basement compartment" upon the polarization simultaneously existing in the intermediate space between the traditional and the modern, characterising the upper level.

The paper path connecting the two side spaces of the "basement" creates a connection between the "studio" and the "room" of the upper level in the context of the sms messages sent by my love in 2008 and the Wall Street events launching the crisis. The double tent communicates with the "happenings" inside and behind, and also with the "bed" and its environment at the upper level. Also existentially.

My priorities were: the organization of the directly lived experience into collective and cultural memory and mental space respectively, the possibility of becoming aware of this process as well as the possibility of reflecting on the distortions occurring in these processes during the creation of the mental vehicle.

Images do not have the role of clarifying; rather, they are waiting, as raw materials, for being processed. It is the viewer that completes the reduced meaning of things. The approaching of art and life, constructing situations which, in spaces intellectually and emotionally addressing the viewers, beyond perception, blur the boundaries of different art categories, transgressing the limit between the aesthetic and the moral reality, in which the present, the imagination, the being here and the being there, the habit, death and eros are mixed, in which the viewer walks among signs and non-signs, practising a special form of reading, projections, objects and paintings tell their stories while we walk by.

József Bob

Az anyag az a szék, amelyen ül a hiány
olaj, tempera, vászon, 80x60 cm, 1985

SZOBA / CAMERĂ / ROOM MAGMA, Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

ATLASZ

CLOSING TIME, UAP Gallery, installáció,
gépkocsiabroncs nyomokat őrző kartonokkal lefedett műanyag-tányérok, Marosvásárhely, 1999

A PROTOTÍPUS TESZTELÉSE

FÜGE, Pince Galéria, videóinstalláció, Marosvásárhely, 1994

PARLEMENT

COULEUR LOCALE, Vár / Cetate / Castle
installáció / instalație / installation / Marosvásárhely / Tg. Mureș, 2002

Szétesve – összeállló / Dezintegrându-se se îmbină

FALLING APART – HOLDING TOGETHER

preseNt, UAP Gallery, installáció / instalație / installation

Marosvásárhely / Tg. Mureș, 1997

Vásárhelyi képeslapok ondózó-csővekkel
installáció, részlet, 1998

IN SITU

Pince Galéria, installáció / instalație / installation
Marosvásárhely, Tg. Mureș, 1996

PINCE / SUBSOL / BASEMENT MAGMA, installáció / instalație / installation
Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

(vegyes használat) l/100 km: 4,6 - 4,4;
kísérleti g/km: 120-201 (változó) g/km

SZOBA / CAMERĂ / ROOM

MAGMA, environment, Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

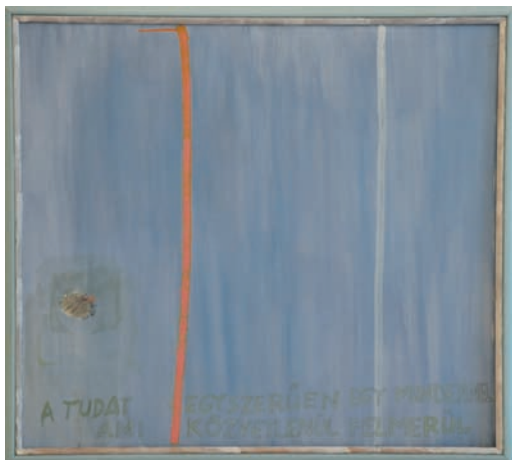
SZOBA / CAMERĂ / ROOM MAGMA, environment, Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

MŰ-HELY / ATELIER / STUDIO MAGMA, environment, Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

A tudat egyszerűen egy mindennel, ami közvetlenül felmerül olaj, vászon, 2011
Kidöntött fa könnyebben mérhető vegyes technika, 180x300 cm, 2012

VIRTUÁLTRANSZ / TRANSZVIRTUÁL I.

PROJEKCIÓ / PROIECȚIE / PROJECTION, UAP Gallery
videoinstalláció / instalație video / video installation / Marosvásárhely / Tg. Mureș, 1998

MELEGHÁZ / SERĂ / HOTHOUSE

UAP Gallery, videoinstalláció / instalație video / video installation
Marosvásárhely / Tg. Mureș, 1998

PINCE / SUBSOL / BASEMENT

MAGMA, installáció részlet / detaliu instalatie / installation detail / Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

valamin kívül,
valami után,
valami nélkül,
valaminek a végén

valamin belül,
valami előtt,
valamivel együtt,
valaminek a kezdetén

KALI Szabolcs polca / Raftul lui Szabolcs KALI / Szabolcs KALI's Shelf
MAGMA, installáció / instalație / installation / Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

VIRTUÁLTRANSZ / TRANSZVIRTUÁL II.

részlet / detaliu / detail ►

VIRTUÁLTRANSZ / TRANSZVIRTUÁL II.

JARDA / TROTUAR / SIDEWALK, installáció, gyászjelentésekből készült papírhajók élő csigákra ragasztva, kirkat-ablakon, Sepsiszentgyörgy, 2000

ΛάτΗατατλαν βετεγ / Bolnavul Invizibil / Invisible Patient
performance, AnnART8, 1997. 07. 25.

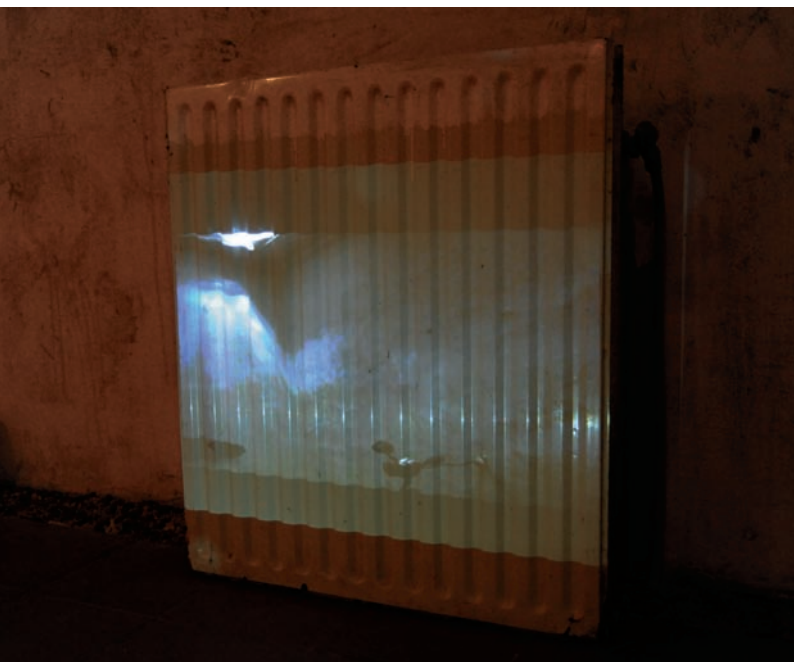
MŰ-HELY / ATELIER / STUDIO MAGMA, environment, Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

VÉGIGKACAG VIDÁM TESTÜNKÖN GYŐZEDELMES TERVÜNK A MUNKA

AnnArt4, videó performance, 1993

Önarckép, mint felszarvazott fűtőtest / Autoportret ca un calorifer încornorat
SELF-PORTRAIT as a CUCKOLD HEATER MAGMA, videó installáció / instalație video / video
installation / Sepsiszentgyörgy / Sf. Gheorghe, 2012

Krumplileves mezítelen teste / Corpul nud al supei de cartofi / Naked body of potato soup B5 studio, videó installáció, utcai performance / instalație video, performance în stradă
video installation, street performance / Marosvásárhely / Tg. Mureș, 2008

room studio basement solo exhibition, József BOB
15. 11. – 02. 12. 2012, opening, text and talk by the artist
MAGMA Contemporary Art Exhibition Space, Saint George

Translations / Fordítás / Traduceri
Judit PIEDNER, Martin PIEDNER

Proof reading / Korrektúra / Corectura
Ágnes-Evelin KISPÁL / Ágnes ÖRDÖG-GYÁRFÁS

Design, editing / Terv, szerkesztés / Design, redactare
Barnabás VETRÓ BODONI

Photos / Fotók / Fotografii
József BOB, Ágnes-Evelin KISPÁL, Attila KISPÁL, Zsolt FEKETE
Csaba DAMOKOS, Gusztáv ÜTŐ, Barnabás VETRÓ BODONI, and others

Printed in 600 copies in November, 2012
by the IDEA Design & Print, Cluj

Organizers / Szervezők / Organizatori
Magma Contemporary Medium
Székely Nemzeti Múzeum

Partner / Partner / Partener
Kovácsa Megye Tanácsa

With the support of / Támogatók / Cu sprijinul
Sepsiszentgyörgy Megyei Jogú Város Tanácsa
Bioeel

Media Partners / Média Partnerek / Parteneri Media
Háromszék, Székely Hirmondó, transindex.ro, sepsiszentgyorgy.info
modernism.ro, kezdi.info, Flash Art

Publisher / MAGMA / Székely National Museum

Editor responsible: Mihály Vargha
Saint George, 2012
ISSN 2069-7899

contemporary medium periodical

Muzeul National Secuiesc
Székely Nemzeti Múzeum

bioeel®

Sepsiszentgyörgy Székelyföld
Kulturális és Ifjúsági Fővárosa

pag. 1. **LÁTHATATLAN BETEG / BOLNAVUL INIZIBIL / INVISIBLE PATIENT** performance / AnnART8, 1997. 07. 25. / A borítón részlet a **Memória – civil kocsi katonai sátrakkal** című festményből, vegyes technika, vászon, 150x200 cm, 2009. Pe copertă detaliu din pictura intitulată **Memorie - mașini civile cu corturi militare** tehnică mixtă, pânză / On the cover detail of the painting entitled **Memory – civil cars with military tents** mixed media, canvas 9. **Materia este scaunul pe care stă absența** ulei, tempera, pânză / **The material is the chair on which absence is sitting** oil, tempera, canvas 11. **ATLAS** instalație, farfurii de plastic acoperite cu cartoane purtând urme de pneuri / installation, plastic plates covered with cardboards bearing traces of car tyres / Tg. Mureș 12. **Testarea prototipului** instalație video / **Testing the prototype** video installation 15. **Vederi din Tg. Mureș cu tuburi pentru inseminare** instalație, detaliu / **Postcards of Tg. Mureș with insemination tubes** installation, detail 24. **Conștiința este pur și simplu una cu tot ceea ce se ivește în mod nemijlocit** ulei, pânză / **Consciousness is simply one with everything that directly arises** oil, canvas 24. **Copacul tăiat este mai ușor de măsurat** tehnică mixtă / **The felled tree is more easily measurable** mixed media 29. **VIRTUALTRANS / TRANS-VIRTUAL II**. vaporaje de hârtie confecționate din anunțuri de deces, lipite pe melci vii, pe vitrină / **VIRTUAL TRANS / TRANS-VIRTUAL II**. paper ships made of obituaries, glued onto living snails, on a showcase-window / Sf. Gheorghe 33. **PLANUL NOSTRU LA RÂDE, MUNCA, RÂDE DE-A LUNGUL CORPULUI NOSTRU VESEL** video performance / **WORK, OUR GLORIOUS PLAN LAUGHS THROUGH OUR JOYFUL BODY** video performance

